

13-09-2026 ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ.

† Μνήμη τῶν ἐγκαινίων τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως,
Προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΕΣΠΕΡΑΣ.

ᾠχος πλ. β'.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεὶ δέῖρμα, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Λβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Λπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Λναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,

καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

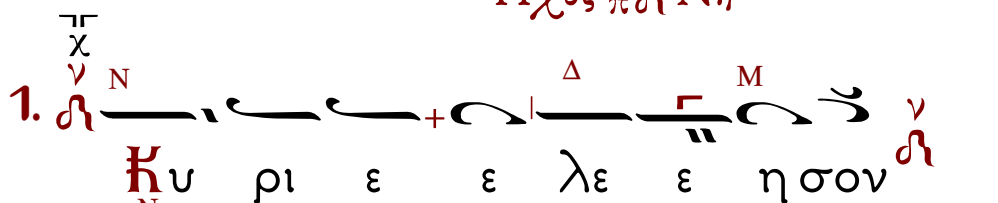
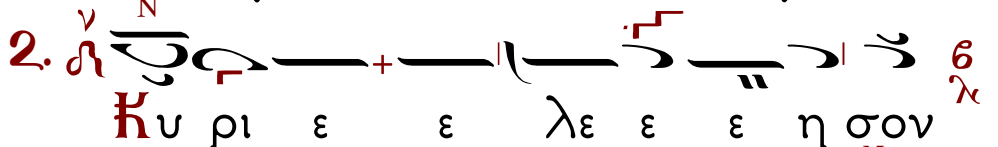
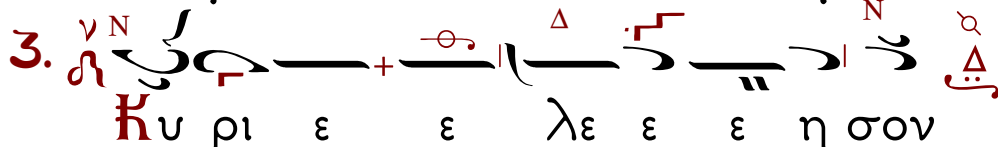
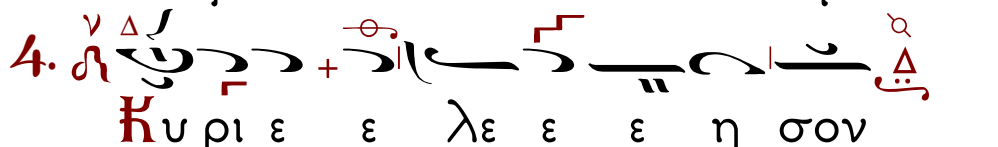
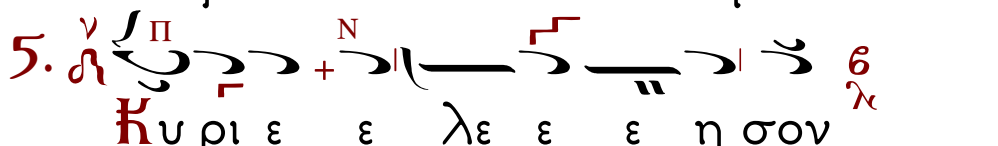
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

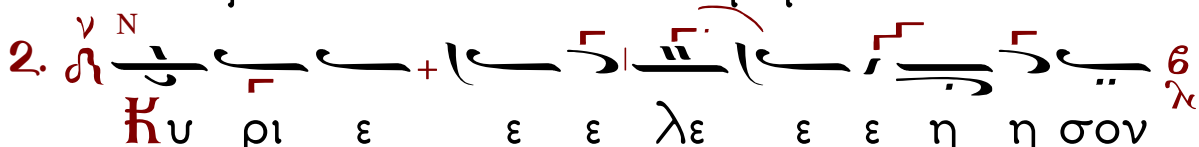
ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

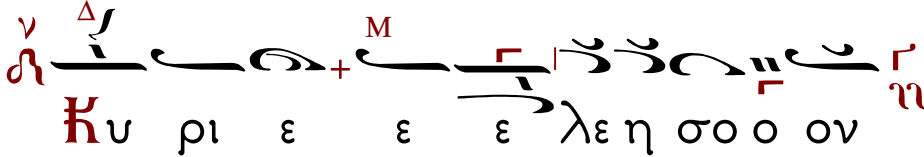
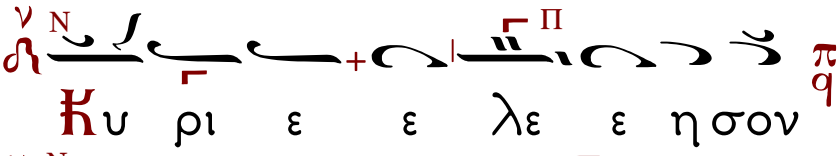
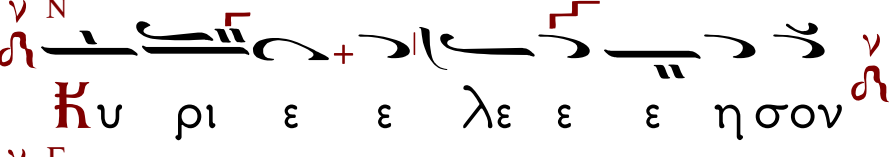
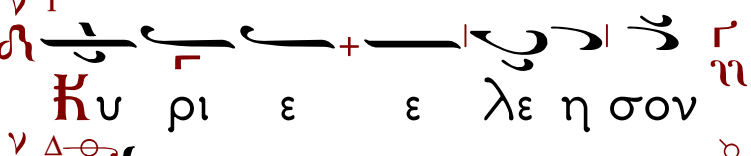
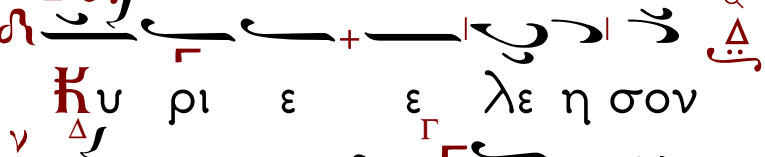
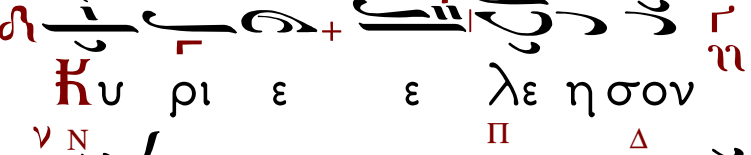
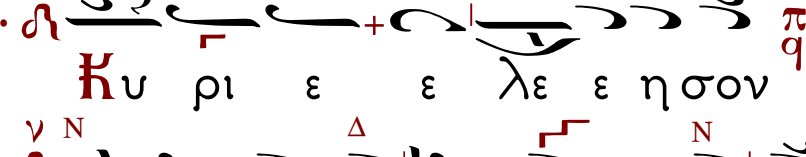
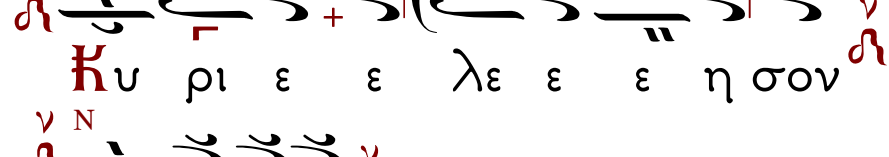
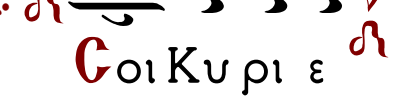
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' α' Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
Cοι Κυ ρι ε

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρὰ ι'.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ἦχος λϣ Πά

Π
με ε **Κ**υρι ι ε ε κεκραα ζα α προ ος
σε ει σα α α κου ου σο ον μου ει σα κου
σο ο ον μου Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε
ε κεκραα ζα προ ος σε ε ει σα α α κου ου
σο ον μου προ σχες τη φω νη η η η τη ης δε
η η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε
ναι αι με προ ος σε ε ει σα κου σο ον μου Κυ
υ υ υ ρι ι ι ι ε
Π
Κα τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ

χη η μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω
 ω ω πι ο ο ο ο ν σου ε ε παρ σι ις των
 χει ρω ω ν μου θυ σι α ε ε ε ε σ πε ε ε
 ρι ι νη η η ει σα κου σο ο ν μου Κυ
 υ υ υ ρι ι ι ε
 Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
 μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη
 μου
 Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις
 λο γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι
 προ φα σεις εν α μαρ τι ι αις

Ευν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α
 νο μι ι αν και ου μη συνδυ α ασωμε τα των
 εκ λε κτων αυ των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει
 και ε λε γξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη
 λι πα να τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
 ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο θη
 σαν ε χο με να πε τρας οι κρι ται αυ των

Ἄκου σον ται τα ρη μα τα μου ο
 τι η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε

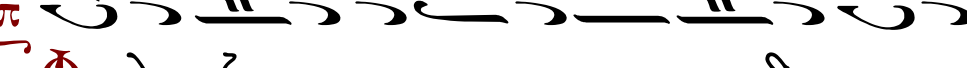

 πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των

 πα ρα τον Α α δην

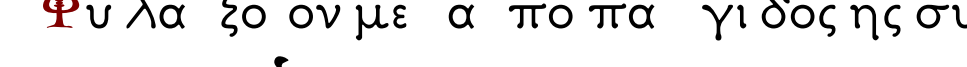
^Π
^π
 Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι

 ο φ θ α λ μ ο ι ο ι μ ο υ ^Δ
^Π

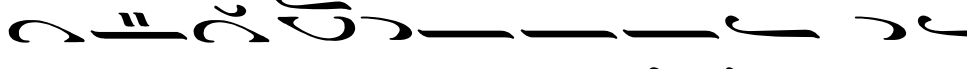
 ν ε λ η σ τ η ν ψ χ η η ν μ ο υ

 Φυλαξον με απο παγιδοσης συ νε

 στησαν το μοι και απο σκανδαλων των εργα

 ξομενων τη να νομιαν

^Μ
^Π
 Π_ε σου ουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ
 των οι αμαρτωλοι κα τα μονας ει μι ε
 γω ω ε ως αν παρεελ θω

Φω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ζα
φω νη μου προς Κυ ριον ε δε η η θην
Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε
η σι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ
του απα γ γε λω
Εν τω εκ λει πει ει ν ε ζ ε μου το πνευ μα
μου και συ ε ε γνω στας τρι βους μου
Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο
μη ν ε κρυ ψαν πα γι δα μοι
Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α
και ε πε βλε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκων με

π $\overset{\Pi}{\text{—}} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—}$
 Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

π $\overset{\text{Κ} \circ}{\text{Ε}}$ Π Ϛ
 κε εκραζα προς σε Κυ ρι ε ει

ει πα συ ει η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη ζω

ων των π

Προ ο σχες προς την δε η σιν μου ο

τι εταπεινωθην σφοδρα

$\int$ $\overset{\Pi}{\curvearrowright}$ $\hookrightarrow$ $\hookrightarrow$ $\longleftarrow$ $\longleftarrow$ $\longleftarrow$ $\hookrightarrow$ $\rule{0.8cm}{0.4pt}$ $\overset{\circ}{\rule{0.8cm}{0.4pt}}$ $\underline{\underline{\rule{0.8cm}{0.4pt}}}$

$\textcolor{red}{P}_{\sigma}$ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
 χην μου του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω ο
 νο ο ο μα τι ι ι ι σου
 Νικην ε χων Χρι ι στε την κα τα του Α
 δου εν τω Σταυ ρω ω α νη η η λ θες ι
 να τους εν σκο τει θα να του ου ου κα α α
 θη η με ε ε νους συ να να στη ση ης
 σε α αυ τω ο εν νε κροι οis ε λε ευ
 θε ε ε ρος ο πη γα ζων ζω ην εξ οι
 κει ου φω ω τος παν το δυ υ υ να α α
 με ε Σω ω ω τηρ ε λε ε η σο

ον η η μας
 με υ πο με νου σι δι και οι
 ε ως ου αν τα α πο δω ω ως μοι
 Γη με ρον ο Χρι στος θα να α α το ο
 ον πα α τη σας κα θως ει ει ει πε εν α
 νε ε ε ε στη και την α α γα α λ λι α
 α α σιν τω ω κο σμω ω ω ε δω ρη η σα
 α α α το ι να παν τες κρα αυ γα ζο ον τες τον
 υ υ μνον ου ου τως ει ει πω ω ω μεν
 η πη γη της ζω ης το α προ σι το ον φως
 Παν το δυ να α α με ε Σω ω ω

τηρ^ρ ε λε ε ε η σο ον η η η μας
 Εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον τη ης φω
 νη η η ης μου
 Σε ε Κυ ρι ι ε τον ο ο ον τα εν πα
 α ση η η τη η κτι ι ι σει α μαρ τω λοι οι
 που φυ υ υ υ υ υ υ γω μεν εν τω
 ου ρα νω αυ τος κα τοι οι κεις εν τω Α δη
 ε πα τη η η σας θα α να α α τον
 εις τα βα α α α θα τα της θα α λασ σης ε
 κει η χει ειρ σου Δε ε σπο ο ο τα προς σε

κα τα φευ γο μεν σοι προσπιπτον τε ε ες ι
 κε ε τε ευ ο ο ο ο μεν ο α να στα α
 ας εκ τω ων νε ε εκρων ε λε ε η
 σο ογ η η η μας
 ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
 χον ντα εις την φω νην της δε η η σε ω
 ω ω ως μου
 εν τω Σταυ ρω ω σου Χρι στε και χω
 ω με ε ε ε θα και την α α α να α α στα
 σι ι ιν σου υ μνου μεν και δο ξα α ζο
 ο ο ο μεν συ γαρ ει ει Θε ε ος η η μων εκ

το^Πς σου αλ^ολο ον ουκ οι οι οι οι δα α α α
μεν π

μασαι δι Ε ε ε γ και νι ι ι ων ε γ
 και νι ζον ται γαρ νη σοι οι προ ο ος Θε ε
 ον Δ ως φη σι ι ιν Η η σα ι ι ι ι
 ας π ας τινας υ πο λη πτε ε ον τας
 εξ ε θνων Εκ κλη η σι ι ι ι ι ας
 αρ τι κα θι στα με ε ε να ας και πη ζιν
 λαμ βα ανου ου σας βα α σι ι μον τω Θε ε
 ω ω δι ο ο ο ο ο και η η μει εις τα
 πα ρο ο ον τα Ε γ και αι νι ι α α πνευ
 μα τι κως πα νη η γυ ρι ι ι σω ω ω ω
 μεν

Σπ^χ. ^χπ ^Π
 νε κεν του ο νο μα τος σου
 υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει
 νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ
 πι σεν η ψυ χη μου ε πι ι ι τον Κυ
 ρι ι ι ον

Ἐγκαινίζεσθε ἀδελφοί· καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος· πάντα τὰ μέλη παιδαγωγήσωμεν, πᾶσαν πονηρὰν τοῦ ξύλου βρῶσιν μισήσαντες, καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, ἵνα φύγωμεν· Οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος, οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Εγ και νι ζε σθε α α δε ελ φοι και
 τον πα λαι ο ον αν θρω ω πον α πο θε ε με

ε νοι εν και νο τη τι ζω ης πο λι τε ε
 ευ ε ε ε ε σθε πα σι χα λι νον ε ε
 ε πι ι θεν τες εζ ω ων ο θα α να α τος
 πα αν τα τα α με ε ε λη παι δα γω
 γη η σω ω μεν πα σαν πο νη η ραν του
 ζυ λου βρω σιν μι ση η σα αν τες και δι α
 του το μονον με μνη με ε νοι των πα α α
 λαι αι ων ι να φυ υ υ γω ω ω μεν
 ου ου τως εγ και νι ι ζε ται α αν θρω
 ω ω προς ου τω τι ι μα α α ται αι η των
 Εγ και αι νι ι ι ω ων η με ε ε ε ρα

Σπ^χ. ^Π
 Ἀ πο φυ λα κης πρω ι ας ^Π με
 χρινυκτος ^Δ α πο φυ λα κης πρω ι ας ^Δ ελ
 πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι
 ι ι ι ον

Ἐθου πύργον ἰσχύος, τὴν Ἐκκλησίαν σου
 Χριστέ, προαιώνιε Λόγε· ἐθεμελίωσας γὰρ
 αὐτήν, ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως· διὸ ἀσάλευτος
 διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσά σε τὸν δι' αὐτήν
 ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως γενόμενον ἄνθρωπον,
 εὐχαριστοῦντες οὖν, ἀνυμνοῦμέν σε λέγοντες·
 Σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι
 βασιλεὺς ἡμῶν· δόξα σοι.

 Ε θου πυ ργονι ι σχυ υ υ ος την
 εκ κλη σι α αν σου Χρι ι στε ^Δ προ αι ω
 ω ω νι ι ι ε Λο ο ο ο ο γε ε

Θε με λι ω σας γαρ α αυ την ε πι πε ε
 τραν της πι ι ι στε ε ε ε ως δι ο
 ο α α σα α λε ευ τος δι α με νει εις
 τον αι αι αι ω ω ω α ε χου σα σε το
 ον δι ι ι α αυ την επ ε σχα α τω ωων
 α α τρε ε επ τως γε νο ο ο με ε ε νον
 α αν θρω ω ω πον ευ χα ρι στου ουν τε
 ες ουν α νυ μνου με εν σε λε ε ε ε
 γο ο ο ον τες συ ει ο προ τω ωων αι
 ω ω ω νων και επ αι ω να και αι ε ε
 ε τι Βα σι λευ ευσ η η μων δο ο ο ζα

α α α σοι

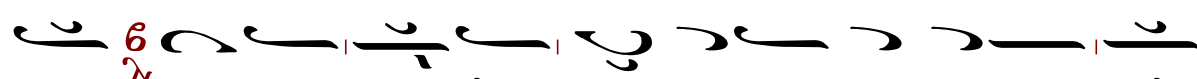
π

Ἑτέρα προεόρτια τοῦ Σταυροῦ.

Σπιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ^χ_λ ⁶_λ ^M
O τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

ε λε ος ⁶_λ και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω

σις ⁶_λ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ

^χ_λ ⁶_λ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

του ⁶_λ

Ὑψουμένου σου Δέσποτα, ἐν Σταυρῷ συνανύψωσας, τοῦ Ἀδὰμ τὴν ἔκπτωτον, φύσιν ἄπασαν· διὸ ὑψοῦντες τὸν ἄχραντον, Σταυρόν σου φιλόανθρωπε, τὴν ἐξ ὕψους σου ἰσχύν, ἐξαιτοῦμεν κραυγάζοντες· Σῶσον Ὑψιστε, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοὺς τιμῶντας, τὴν σεπτὴν τε καὶ φωσφόρον, τοῦ σοῦ Σταυροῦ θείαν ὕψωσιν.

Στίχ. ^χ_λ ⁶_λ
Ἄι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα

+ τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν

τες οι λα οι **Ψ**αλμικῶς νυνὶ βλέπομεν,
 ὑποπόδιον Δέσποτα, ἔνθα πόδες ἔστησαν, σοῦ
 οἱ ἄχραντοι, σήμερον πόθῳ ὑφούμενον, Σταυρόν
 σου τὸν τίμιον, καὶ ὑψοῦντες εὐσεβῶς,
 δυσωποῦμέν σε κράζοντες· Πάντας Ὑψιστε, τῷ
 Σταυρῷ σου τῷ θείῳ ἀγιάσας, τῆς ἀφάτου
 εὐσπλαγχνίας, μετόχους δεῖξον καὶ χάριτος.

Στίχ. **Ο** τι ε κρα ται ω θη το ε

λε ος αυ του εφ η μας και η α λη

θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι ω

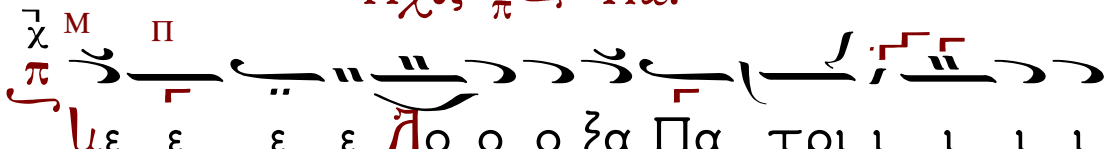
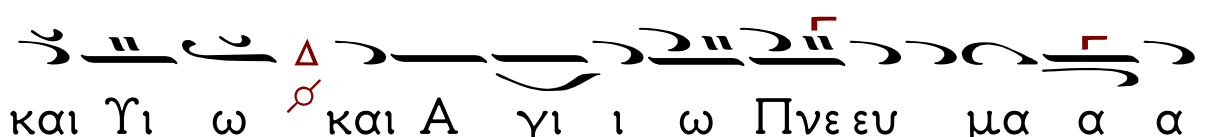
να **Ω**ς ἀήττητον τρόπαιον, θυρεὸν

ἀπροσμάχητον· καὶ ὥς σκῆπτρον ἔνθεον,
 προσκυνοῦμέν σου, Σταυρὸν Χριστὲ τὸν
 πανάγιον, δι' οὗ κόσμος σέσωσται, καὶ χορεύει
 ὁ Ἀδάμ, γηγενῶν τὰ συστήματα, τοῦτον
 ἄσμασιν, εὐφημοῦντες τιμῶμεν, καὶ τὴν τούτου,

θείαν Ὑψωσιν τελοῦντες, τὸν ἱλασμόν
ἐξαιτούμεθα.

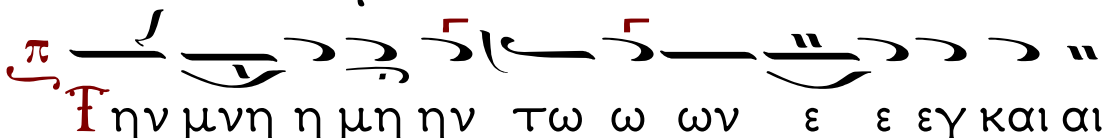
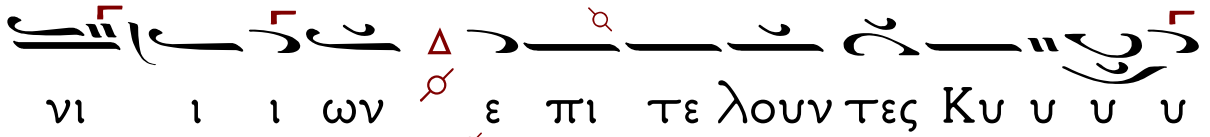
Δόξα... Ἦχος πλ. β'.

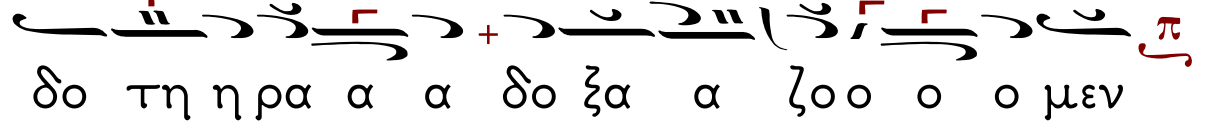
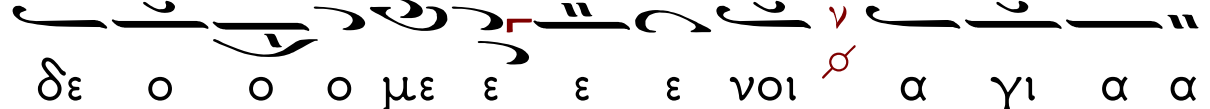
Ἦχος λ. Πά.

 με ε ε ε Δο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι ι

 και Υι ω και Α γι ι ω Πνεευ μα α α

 τι ι ι ι

Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων, ἐπιτελοῦντες
 Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν,
 δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν, τὰ αἰσθητήρια τῶν
 ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων ἁθλοφόρων,
 ἀγαθὲ Παντοδύναμε.

 την μνη η μη ην τω ω ων ε ε ε γ και αι

 νι ι ι ων ε πι τε λουν τες Κυ υ υ υ

 ρι ι ι ι ε σε τον του α γι α σμου

 δο τη η ρα α α δο ζα α ζο ο ο ο μεν

 δε ο ο ο με ε ε ε νοι α γι α α

σθη ναι η ημων ται σθη τη η ρι ι ι α
 τω ων ψυυ υ υ χων τη πρεσβει ει α των
 εν δο ζω ω ων α α α θλο ο φο ο ο ρων
 α γα θε Πα αν το δυ υ υ να α α α
 με

Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρχων και φυ σει
 γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω προς δι
 ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α
 προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ
 εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ
 χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος
 αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα
 αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε
 η θη η η η η η ναι τα ας ψυ χα α ας
 η η η η μω ω ω ω ω ν

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν.

Ἰχθὺς ὡς Δι

α θ α να α του Πα τρος ου ρα νι

ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου

ου Χρι _Δ ι ι ι στε _{6.} ελ θο ο ο ο ^M

ο οντες ε πι ι την η λι ου δυ υ υ

σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον υ

μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ο ν και α α γι

ο ον Πνευμα Θε ο ον ^Μ α ζι ο ο ον

σε + εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει σθαι

αι φ ω ν αι ς αι σ ι ι αι ς ζ' γ ι ε ε ⊖ ε ε ε ου

ου ζω η η η η η η ν ο ο δι ι
 δου ους δι ο ο ο ο ο ο κο ο σμος
 σε ε ε δο ο ζα α α λει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ἦχος Δι

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. 6. 6. νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σα το

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στίχ. 6. 6. 6. και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται

Ὁ Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Εἶτα τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 10, 22-23, 27-31)

Ἔστη Σολομὼν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καὶ διαπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός Ἰσραήλ, οὐκ ἔστι Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ὠκοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δοῦλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου· πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ. Τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δοῦλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραήλ, ἃ ἂν προσεύχωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. 3, 19-34)

Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρούει δρόσον. Υἱέ, μὴ παραρρυῇς, τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἔννοιαν, ἵνα ζῇ σὴ ψυχὴ, καὶ χάρις ᾗ περὶ τῷ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἱάσις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου· ἵνα πορεύῃ πεποιοῦς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου, ὃ δὲ πούς σου οὐ μὴ προσκόπτῃ. Ἐὰν γὰρ κἀθῇ, ἄφοβος ἔσῃ, ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις, καὶ οὐ φοβηθήσῃ πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας· ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, μὴ ἀγρευθῇς. Μὴ ἀπόσχου εὖ ποιεῖν ἐνδεῇ, ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἴπῃς· Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, καὶ αὖριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἢ ἐπιοῦσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακά, παροικοῦντα καὶ πεποιοῦτα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι εἰς σὲ ἐργάσῃτε κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὀνειδίδη, μηδὲ ζήλου τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος,

ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδρευει. Κατάρα Κυρίου
ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ δικαίων
εὐλογοῦνται. Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται,
ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(κεφ. 9, 1-11)

Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά. Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα. Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν. Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίνετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολίπετε ἀφροσύνην καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει, ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἔλεγχε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ ἁγίων, σύνεσις, τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ τρίτου)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἡ Ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου

εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Σαββάτω Ἑσπέρας. Ἀπόσπχα.

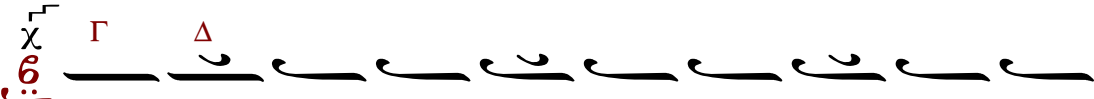
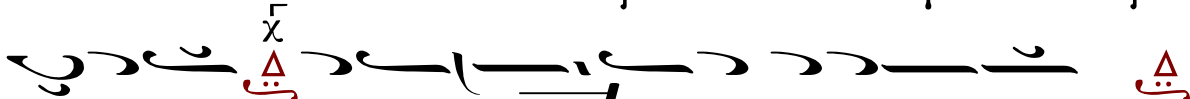
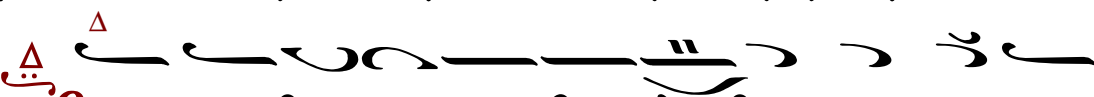
Ἦχος λ̣ π̣ Δι̣

Γ̣ Δ̣
Την α να στα σι ι ιν σου Χρι στε Σω
τηρ Ἀγ γε λοι υ μνου σιν εν ου ρανοις και
η μα ας τους ε πι γη ης κα τα ζι ω σον
εν κα θα ρα καρ δι α σε ε δο ξα ζειν
Γ̣ Δ̣
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ σα το ε νε δυ σα
το ο Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ε
ζω σα το

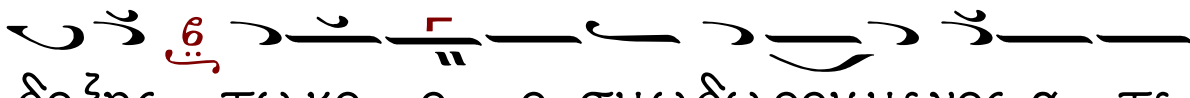
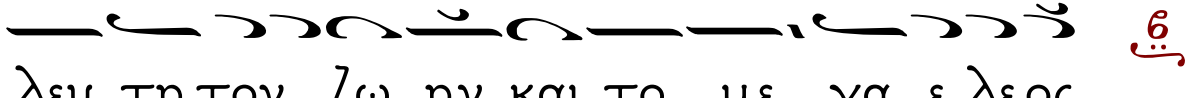
Δ̣
Πυ λας συν τρι ψας χαλ κας και μο χλους
του Α δου ου συν θλα σας ως Θε ο ο ος παν

το δύναμος γε νος αν θρωπων πεπτωκος α
 νεστησας δι α του το και ημεις συμφω
 νως βο ωμεν ο α ναστας εκ των νεκρων Κυ
 ρι ^εδοξα σοι
 και γαρ εστερεω σε την οικου
 μενην ητις ουσα λευθησεται
 Ρευσεως ημας τη παλαι Χριστος ε πα
 νορ θωωσαι θελων σταυρω προσπηγνυται
 και τα φωτεθειται ον μυροφοροι γυ
 ναι αι κεσμετα δακρυωνζη του ου ουσαι
 θρηνουσαι ελεγον οι μοι Σωτηρων α

παν των πως κα α τε δε ζω τα φω ω οι κησαι οι
 κησας δε θελων πως ε κλαπης πως με τε τε
 θης ποι ος δε το προς το σον ζω η φορον κα
 τε κρυ ψεσω μα αλ λα Δε ε σποτα ως υ
 πεσχου η μιν εμ φανη θι και παυ σον αφ η
 μων τον ο δυρ μον τω ων δα κρυ ων θρη νου
 σαις δε αυ ταις αγ γελος προς αυ τα α ας α
 πε βο η σε τον θρη νον παυ σα με ναι τοις Α
 πο στο λοις ει πα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι
 ος τω κο σμω δω ρου με νος ι λα σμον και το
 με γα ε λε ος

Τω οι κω σου πρε πει α γι α σμα

Κυ ρι ε εις μα κρο ο τη τα η με ρων

Cταυρω θεις ως η βου λη θης Χρι στε και

τον θα να τον τη τα φη σου ου σκυ λευ σας

τρι η με ρος α νε στης ως Θε ος με τα

δο ξης τω κο ο ο σμω δω ρου με νος α τε

λευ τη τον ζω ην και το με γα ε λε ος

προ σκυ νω ω και δο ο ζα α α ζω ω
ω σε ε ε ε

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ΄).

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος λ. Βοῦ

Ἀ γ γε λι και Δυναμεις ε πι το μνημα
 σου και οι φυλασσοντες α πενεκρωθησαν
 και ι στα το Μα ρι α εν τω τα φωζη
 του σα το α χραν το ον σου σω μα ε σκυ
 λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Παρ θε νω δω ρου ου ου με
 νος την ζωην ο α να στας εκ των νεκρων
 Κυ ρι ε δο ξα σοι οι

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἑγκαινίων.

Ἦχος δὲ Δι'

Δόξα Πατρὶ...

Ὡς του α νω στερε ω ματος την ευπρε
 πει αν και την κα τω συ να πε δει ξας ω ραι
 ο τη τα του α γι ου Σκη νω ματος της
 δο ξης σου Κυ υ ρι ε κρα ται ω σον αυ
 το εις αι ω να αι ω ω νος και προσ δε
 ξαι η μων τας εν αυ τω α παυστως προ σα
 γο με νας σοι δε η η σεις πρε σβει αις της
 Θε ο το ο κου η παν των ζω η και α
 να α στα σις

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δι

Καὶ νῦν...

Ἦχος
 Τον ζω ο ποι ον Σταυρον της σης α
 γα θο οτη τος ον ε δω ρη σω η μιν τοις
 α να ξι οις Κυ υ ρι ε σοι προ σα γο μεν εις
 πρε σβει ει αν σω ζε τους βα σι λεις και την
 πο λιν σου ει ρη νευ ον τας δι α της
 Θε ο το κου μο νε φι λα αν θρω πε ε
 ε

ΙΕΡΕΥΣ: **Γ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν. **Γ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... Καὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (**γ'**), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρος, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ
ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων
Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ
ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων ἐλεῆσαι
καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος
καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.